

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĎA Svjedočanstva iz života"

GOSPODINE, NAUČI NAS MOLITI

Zovem se Ante, živim u selu u Dalmatinskoj zagori. Osobnim primjerom

želim posvjedočiti da je naš Bog velik i da nas strpljivo čeka te da njegov

Sin Isus Krist strpljivo i s ljubavlju kuca na vratima našega srca.

Odrastao sam u tradicionalnoj katoličkoj obitelji. Po završetku srednje

škole, 1990. godine, odlazim na služenje vojnog roka u bivšu JNA. Kad

moju domovinu zahvaća rat, odlazim u IV. Gardijsku brigadu HV-a.

Mnogo žrtava s obje strane, krici ranjenih i umirućih i borba za život

obilježili su nekoliko godina mog života.

U vojsci ostajem 15 godina, nakon čega odlazim u mirovinu kao HRVI.

Nakon nekoliko godina života provedenih u gradu, u kasnim tridesetim

vraćam se u rodno selo. Oženio sam se, dobio dijete, izgradio lijepu

veliku kuću, a moja vjera svela se na formalnost.

Niz traumatičnih događaja u obitelji izazvao je naglo pogoršanje mog psihofizičkog stanja. Nakon niza neprospavanih noći i liječničkih pregleda, stabiliziram se, ali osjećam da mi još uvijek nešto nedostaje.

U to vrijeme u moju župu dolazi svećenik fra Mate Puđa. Bio je blagoslov obitelji i on mi postavlja pitanja na koja nisam imao pohvalne odgovore: Ideš li na misu? Čitaš li Sveto pismo? Moliš li se redovito? Kada si se ispovjedio? ... Ostao sam posramljen i zatražio ispovijed.

U župi je organizirana trodnevna duhovna obnova koju je vodio moj
župnik i časna sestra Svjetlana Rezo. Trećeg dana poslijepodne i ja sam
došao. S. Svjetlana je molila za svakog pojedinačno, tko je želio.

Upravo tog dana Gospodin je ušao u moj život. Svakodnevna molitva,
čitanje Svetog pisma, redoviti odlasci na svetu misu, redovite ispovjedi i
pričesti moj su sadašnji život. Kako je molitva u meni rasla, tražio sam
dublji odnos s Gospodinom.

Umjesto u kladionicu ili kafić, sada redovito odlazim u crkvene knjižnice i

kupujem nove molitvenike i životopise svetaca.

Učim moliti krunice, vršim devetnice svecima u čast.

Odlazim na hodočašća gdje se duhovno obnavljam.

Dolazim do spoznaje da je Isus Krist i danas s nama živ, prisutan u svim svojim crkvama, i da uvijek računa na nas. I danas ga trebamo za spas i obraćenje duša naših bližnjih.

Jednom sam uz Božju pomoć kupio molitvenik "Molitve smirenja – sedam minuta za tvoju dušu". Pročitavši ga, pomislio sam da ljudska srca trebaju ovakav pristup molitvi. Kupio sam ih nekoliko te ih poklanjam moleći se da dođu na plodno tlo.

A rezultata ima: susreo sam susjedu koja mi je rekla: "Moram ti reći, muž

mi je drugi čovjek! Svaki dan, pa i kad je najumorniji, otvara molitvenik i

pobožno se pomoli."

Svakog dana u razgovoru sa susjedima uvjerim se da molitvenici snagom

Božje riječi čudesno mijenjaju ljude, a posebno molitvenik "Sedam

minuta".

Hvala ti Bože što si nadahnuo i vodio vlč. Nikicu Mihaljevića, što njegove riječi padaju na plodno tlo i donose urod Gospodinu.

Na kraju bi zaključio riječima vlč. Nikice: "Sjeme je bačeno."

